

Utrota fattigdomen nu. Just nu. Hur gör jag? Vad är min del i detta? Har jag en del i detta, eller faller det på någon annans lott? Kanske faller det på vänsterpartiet och socialdemokraterna, så att jag slipper bry mig om detta. Kanske faller det på biståndsarbetarna eller kyrkorna. Kanske faller det på de fattiga själva, att hosta upp sig och göra något åt sin situation.

Eller – kanske faller det på mig att bidra, just här, just nu. Så är det nog. Just dig och mig. Det är nog allas vårt ansvar, att se till vår nästa, och bidra – på vårt sätt – i arbetet att utrota fattigdomen. Nu.

I kyrkan såg jag det vita bandet. Ett band att bära, som en symbol på att du ... och jag...vill förpassa fattigdomen till historien. Åtminstone som en första handling. Liten, men god. Jag såg också att det utsetts en aktionsdag, där vi alla uppmanas till lokala initiativ. Vem gör det i Hallstavik eller i Sparreholm? Vem ser till att det händer något för världens fattiga – den 10 december i Norrtälje eller i Flen? Gör du det eller faller det kanske på kyrkorna, kommunen eller på partierna – var för sig, eller tillsammans? Fångar kyrkans män och kvinnor detta, tillsammans med politikerna och alla ideella föreningar som tänker och gör gott för världens fattiga barn och vuxna? Jag undrar vem som faktiskt drar i frågan så att något händer.

Vad gör våra lokala kyrkor och våra lokala politiker, rent krasst och faktiskt, för att bidra till detta arbete? Ser de/vi det som vår uppgift, eller ser vi uppgiften som något som tillhörande någon på ett annat plan? Jag ställer mig frågan, varför den skulle tillhöra någon annan än just dig och mig?

Hur kan jag, som liten vanlig människa, göra? Kanske kan jag köpa Rättvisemärkta produkter. Kanske kan jag bidra genom att uppmärksamma de som har det svårt. Kanske kan jag fundera på hur mitt liv påverkar andra människors liv, faktiskt inse att så är fallet. Jag undrar om Medborgarskolan, Vuxenskolan eller Studieförbundet har kurser i hur tillståndet i världen hänger ihop med mitt slentrianmässiga vardagsbeteende. Jag undrar hur jag skall lyckas ändra på mig, för att göra bättring för världens fattiga. Jag läste något om livets prioriteringar. På smink i USA – läggs 8 miljarder dollar/år. På glass i Europa – läggs 11 miljarder dollar/år.

Hur hög är summan hos oss, hos dig? Lycka vore om vi istället lade dessa, eller åtminstone en del av dessa, pengar på t ex grundläggande utbildning, vatten och sanitet eller på sjukvård och mat till alla.

Anette Grinde
anette@foretagshuset.net

Norrtälje 2005-10-11

T; 0708-905 731
www.foretagshuset.net